

TVÅ

E

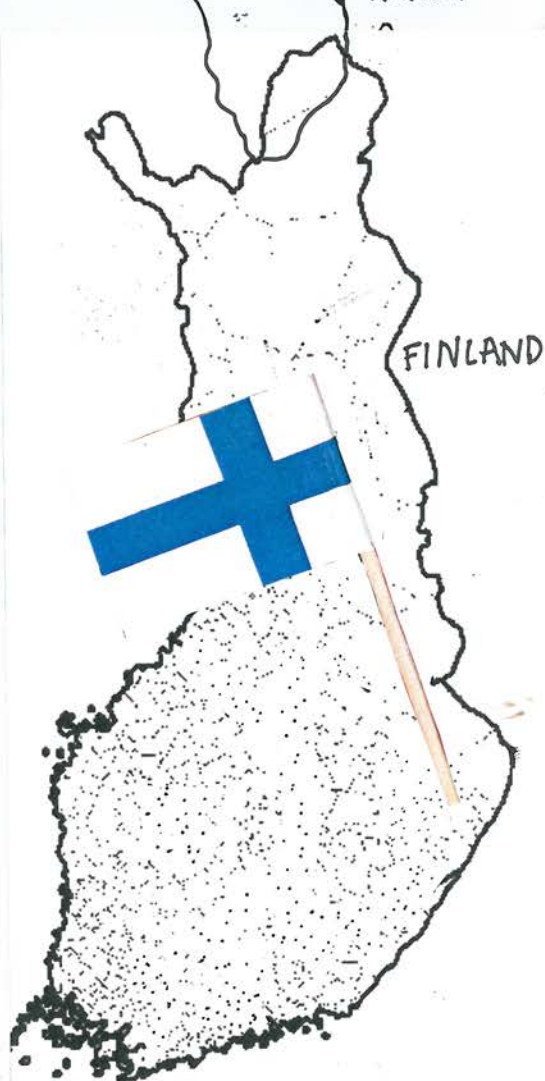

Det är december och julhögtiden närmar sig. I det ena hemmet håller de äldre syskonen på med att göra några julklappar klara, de stickar, slöjdar, ritar och målar. De har också gjort egna julpynt. Alla är glada och förväntansfulla. Från köket doftar det gott. Mamma bakar pepparkakor och jullimpa. Storasyster hjälper till. Igår var mamma och pappa till staden för att köpa några julklappar.

Det är kallt ute. Snön är djup och det är strålande skidföre. Pappa och storebror hämtade julgranen för ett par dagar sedan. Nu står granen utanför köksfönstret och väntar på att få komma in och bli pyntad med stjärna, ljus och glitter. Förberedelserna är i full gång. Alla väntar på julen — Jesu födelsedagsfest. På jultidningen skall hela familjen fara till kyrkan — till julottan.

I det andra hemmet håller man också på att förbereda sig för julen. Hyddan som familjen bor i skall förses med ett nytt lager av en smet av kodynga, lera och vatten. Både väggar och golv skall smetas. Mamma håller just på med att trampa blandningen jämn och fin i en grop i marken utanför hyddan. Barnen står och ser nyfiket på. De minsta försöker hjälpa till med att trampa smeten. Det känns så skojigt när leran bubblar mellan tårna. Smeten ser riktigt jämn ut nu, men den doftar lite speciellt. Ett par dagar efter att mamma smetat väggar och golv ser de riktigt jämna och fina ut. Smeten har torkat och det doftar riktigt gott i hyddan.

Det är varmt ute. Det har inte regnat på flera veckor. Torrtiden har börjat. Mamma har fått några bilder från en kurs på Ate-mo missionsstation att visa sina barn. Där fick hon också göra

en julkalender med några luckor att öppna — en för varje söndag i advent. Bilderna (julkort från Finland) och julkalendern har hon trätt upp på ett snöre som hon spänt upp tvärs genom rummet i hyddan. Hon har också trätt upp några tomma mjölkburkar på snöret, som hon hängt högt upp så att de minsta

barnen inte skall söndra de enda julprydnaderna som finns i hyddan. Barnen ser nyfiket på en bild som föreställer Jesus som den gode herden. De tycker han ser så snäll ut. Barnen har gått i söndagsskolan och fått lära sig vem Jesus är.

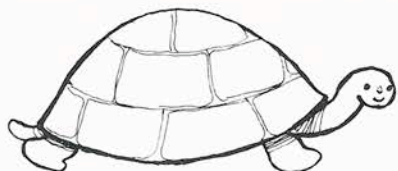
Pappan i familjen har köpt hem en påse té och ett halvt kilo socker från marknaden. Mamma skall koka höna och ris på juldagen. Några julklappar har varken mamma eller pappa haft råd att köpa. De måste till och med låna lite pengar av grannen för att kunna köpa sockret. Tidigt på jultidningen skall hela familjen fara till kyrkan på Atemo, för då är det julotta.

Ja såhär kan det vara i två olika hem inför julen. Den första familjen kände du kanske igen. Det är en familj i Finland. Den andra familjen bor i Kenya nära Atemo. På ett sätt är de båda familjerna mycket olika. Den ena är fattig och den andra har allt vad den behöver. Men de båda familjerna har också någonting gemensamt. De vet varför vi firar jul. De vill båda fira Jesu födelse. På det sättet är båda familjerna rika — de äger Jesus som sin Frälsare.

Trots att den ena familjen inte har råd att köpa några julklappar så har de fått en julgåva som inte kan värderas i pengar — de har fått den stora julgåvan Jesus. Ifall du inte har fått så många julklappar i år skall du ändå inte vara lessen för du får ta emot den största av alla julgåvor, Jesus.

Om du vill vara med och berätta om den här julgåvan åt barnen i Kenya kan du vara med och sända gamla julkort till Kenya. Titta efter på SLEF:s webbplats hur du skall göra!
www.slef.fi/mission/julkort

© Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland.r.f.